Περιγραφή ατομικής περίπτωσης άνδρα 37 ετών με Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος

Κασσιανή Μουσσά, Αναστασία Σοφιανοπούλου

Εταιρεία Γνωσιακών Συμπεριφοριστικών Σπουδών, Ινστιτούτο Έρευνας και Θεραπείας της Συμπεριφοράς

Η περίπτωση αφορά άνδρα 37 ετών, με υψηλό μορφωτικό και επαγγελματικό επίπεδο, άγαμο και κάτοικο αστικού κέντρου. Στην εφηβεία διαγνώστηκε με χρόνια νευρολογική πάθηση, για την οποία λαμβάνει σταθερά φαρμακευτική αγωγή. Προσήλθε για θεραπεία σύντομο διάστημα μετά από μία υποτροπή, με αίτημα την διαχείριση των αρνητικών συναισθημάτων για την νόσο αλλά και την επεξεργασία βιωμάτων του παρελθόντος που θεωρούσε ότι τον επηρεάζουν μέχρι σήμερα. Από την λήψη ιστορικού, αναδείχθηκαν σημαντικές δυσκολίες στην κοινωνική αλληλεπίδραση, περιορισμένο δίκτυο σχέσεων, έντονη ανάγκη τήρησης ρουτίνας αλλά και δυσκολίες στην αισθητηριακή επεξεργασία. Στα αρχικά στάδια της θεραπείας δόθηκε έμφαση στην ψυχοεκπαίδευση, στην αυτοπαρατήρηση και στην γνωσιακή αναδόμηση ώστε σταδιακά να υπάρξει ύφεση της αγχώδους συμπτωματολογίας. Η διατύπωση περίπτωσης παρουσιάστηκε αργότερα στην θεραπεία και αφού η θεραπευτική σχέση είχε παγιωθεί, με απώτερο σκοπό την παραπομπή του θεραπευόμενου για εξειδικευμένη κλινική αξιολόγηση καθώς παρουσίαζε χαρακτηριστικά συμβατά με ΔΑΦ. Η λήψη της διάγνωσης σε ηλικία 38 ετών, συνέβαλε ουσιαστικά στην κατανόηση των μακροχρόνιων δυσκολιών του, δίνοντας την ευκαιρία για λήψη κατάλληλων παρεμβάσεων μέσα από την εκ νέου επεξεργασία των αρνητικών του βιωμάτων, την βελτίωση της αυτοαντίληψης αλλά και της λειτουργικότητάς του. Η επεξεργασία τραυματικών παρελθουσών εμπειριών, η επανανοηματοδότησή τους, η εκπαίδευση σε βασικές αλλά και πιο σύνθετες κοινωνικές δεξιότητες, αποτέλεσαν βασικούς πυλώνες της θεραπείας. Η αγχώδης συμπτωματολογία παραμένει σε ύφεση, η γνωστική ευελιξία έχει καλλιεργηθεί σημαντικά και το ρεπερτόριο των δεξιοτήτων διαχείρισης ποικίλων δυσκολιών έχει εμπλουτιστεί. Σε ό,τι αφορά τον τομέα των διαπροσωπικών σχέσεων, η βελτίωση παρουσιάζει σημαντικά πιο αργό ρυθμό. Επόμενο βήμα στην θεραπευτική διαδικασία αποτελεί η παραπομπή σε ομαδικό πλαίσιο εξάσκησης κοινωνικών δεξιοτήτων σε ενήλικες με ΔΑΦ. Το συγκεκριμένο περιστατικό αναδεικνύει την σημασία της έγκαιρης διάγνωσης του αυτισμού σε ενήλικες και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που η επιτυχής ακαδημαϊκή και επαγγελματική πορεία συνδράμει στο να παραμείνουν αθέατα και χωρίς ουσιαστική φροντίδα ελλείμματα στον τομέα των κοινωνικών δεξιοτήτων.